

طبقه بندی هوموس جنگلی بر اساس خصوصیات جوامع گیاهی در یک جنگل آمیخته پهنه برگ کشور بلژیک

قوام الدین زاهدی امیری^(۱) نوئل لوست^(۲)

چکیده

جهت مطالعه ارتباط بین نوع هوموس و پوشش گیاهی در یک جنگل آمیخته پهنه برگ، اطلاعات رستنی‌های گیاهی (علفی، خزه‌ای و نونهال‌های درختی) در ۱۶۹ نمونه ثابت مربعی با به کارگیری روش‌های ترکیبی برآون بلانک و TWINSPAN (تجزیه و تحلیل دو طرفه گونه‌های معرف) جمع‌آوری و طبقه‌بندی گردید.

اختلافات مربوط به عوامل خاکی و ترکیب عناصر رویشی بین دو توده جنگلی بلوط-راش و زبان گنجشک، فاکتورهای اصلی تأثیرگذار در شکل گروه رستنی‌های گیاهی حاصل تایج طبقه‌بندی TWINSPAN بوده است. این طبقه‌بندی نشان داد که تغییرات در نمای ظاهری رستنی‌های گیاهی با تغییرات در اسیدیته خاک و کیفیت نوع هوموس مشخص می‌شود.

نتیجه گیری شد که TWINSPAN، داده‌های رستنی‌های گیاهی را بر اساس گروه‌های اکولوژیک که به عنوان معرف عوامل محیطی هستند، طبقه‌بندی می‌کند. اولین محور با بیشترین معیار ایگن (۰/۵۴)، به عنوان جهت اصلی تغییرات در ساختار نمای ترکیب رستنی‌های گیاهی تعیین شده است. عناصر رویشی در دو قطب این محور، منعکس کننده گرادیان حاصل‌خیزی خاک می‌باشند.

براساس شاخص‌های تعریف شده النبرگ (۱۹۹۲) در خصوص ترکیب و پراکنش رستنی‌های گیاهی با تغییرات عوامل محیطی، نتیجه گیری شد که گروه (۱۰۰) در چهارمین تقسیم بندی شامل عناصر رویشی ازت دوست نظریer، *Ranunculus repens* و *Stachys sylvatica*، *Urtica dioica*s مول جنگلی می‌باشد. در حالی که گروه (۱۱۱) در هفتمین تقسیم بندی شامل گونه‌های اسید دوست نظریer *Pteridium aquilinum* و *Poltrichum formosum* *Dicranella heteromalla* منعکس کننده هوموسی با کیفیت مودر (هوموس خام) می‌باشد.

تشابه نمای ترکیب^(۳) بین رستنی‌های گیاهی با سه روش جاکارد (S_i)، مقادیر میانگین (mL, mR, mN, mF) و ضریب نزدیکی اکولوژیک (EAC) در بین دو گروه (۱۰۰) و (۱۱۰) و همچنین (۱۰۰) و (۱۱۱) اختلاف معنی‌داری در ایجاد تایپوستگی بین گروه‌های یاد شده نشان داده است.

نتایج حاصل از مطالعات جامعه شناسی گیاهی بر اساس کیفیت نوع هوموس جنگلی، چهار نوع هوموس به ترتیب تیپیکال مول، اسیدمول، مول-مودر و مودر برای چهار گروه رستنی‌های گیاهی تشخیص داد. نتیجه گیری شد که جوامع گیاهی می‌توانند به عنوان معرف ارزشمندی جهت تعیین کیفیت نوع هوموس یک اکوسيستم جنگلی به کار گرفته شوند.

واژه‌های کلیدی: TWINSPAN، هوموس، جامعه شناسی گیاهی، شاخص النبرگ، گونه‌های معرف، تغییرات نمای ترکیب رستنی‌ها، گروه‌های گیاهی

۱- عضو هیأت علمی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

۲- پروفسور جنگل شناسی و اکولوژی جنگل دانشگاه دولتی گنت کشور بلژیک

مقدمه

مرحده نوینی از بازیابی شده‌اند و اهداف اقتصادی - سیاسی به تمرکز در مدیریت طرح‌های جنگلداری چند منظوره تغییر جهت یافته است. در این راستا، قابلیت و کاربری سیستم‌های حاضر جهت طبقه‌بندی رویشگاه بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. طبقه‌بندی نمای ظاهری رستنی‌های جنگلی در واقع نمی‌تواند معیار روشنی از کیفیت خاک جنگلی ترسیم نماید. بنابراین اطلاعات کمی را در خصوص پتانسیل رویشگاه و خواص خاک در اختیار جنگلبان قرار می‌دهد. در نتیجه این سؤال مطرح است که آیا عملیات طرح‌های جنگلداری قادر خواهد بود پایداری و حاصلخیزی خاک و تنوع زیستی را در اکوسیستم‌های جنگلی تضمین نماید؟

طبقه‌بندی رویشگاه جنگلی بر اساس نوع هوموس در چندین کشور با هدف ارزیابی زادآوری در جنگل‌های نیمه طبیعی مطالعه گردیده است (ولبوف، ۱۹۶۴؛ رمزوف و پوگربنیاک، ۱۹۶۹). در این روش نوع هوموس جنگلی و گونه‌های معرف کیاهی به عنوان عامل موثر در ارزیابی کیفیت رویشگاه جنگلی مدنظر قرار گرفته است. به نظر می‌رسد راه حل اصولی در ارزیابی توان اکولوژیک رویشگاه‌های جنگلی، مطالعه نمای ترکیب پوشش گیاهی و یا بررسی خصوصیات خاک به طور مجزا نباشد، بلکه مطالعات توأم عوامل عناصر رویشی و خاک می‌توانند نتایج مطلوب‌تری را در بر داشته باشد.

کیاهان منعکس کننده مجموعه‌ای از شرایط محیطی شامل آب و هوا، پستی و بلندی و متغیرهای خاکی هستند (النبرگ، ۱۹۹۲). معیارهای معرف در عناصر رویشی با در نظر گرفتن عوامل محیطی، مانند اسیدیته و رطوبت خاک، عناصر غذایی قابل جذب و دیگر شرایط آب و هوایی، جهت طبقه‌بندی رویشگاه توسط النبرگ از سال ۱۹۵۰ تا به حال مطرح بوده است. در این ارتباط، این معرفها، اولین بار در پنج درجه بردباری مطرح و بعدها به نه درجه توسعه یافت. در تحقیق حاضر، از معیارهای شاخص النبرگ برای رطوبت خاک (F)، اسیدیته (R) و ضریب نیتروفیکاسیون (N) و همچنین نیاز نوری کیاه (L)، به منظور تخمین کیفیت رویشگاه استفاده گردید. این معیار با دامنه‌ای از ۹-۱ منعکس کننده حضور و

نیاز به طبقه‌بندی رویشگاه‌های جنگلی قبل‌اً توسط دانشمندان جامعه شناسی گیاهی در طی سال‌های متتمادی بررسی شده است. طبقه‌بندی می‌تواند مبنایی جهت مطالعات تکمیلی در اکوسیستم‌های جنگلی، علاوه بر به کارگیری روش‌های تخمین عوامل محیطی از طریق اطلاعات پوشش گیاهی و تعمیم آن در مدیریت جنگل و جنگلداری، به منظور دستیابی به موقعیت‌های جدید و مناسب باشد. در پاسخ به این احتیاجات، سیستم‌های طبقه‌بندی توده‌های جنگلی جهت اهداف هماهنگ مانند تخمین حاصلخیزی رویشگاه‌ها توسعه یافته‌اند. طی دو دهه گذشته، برنامه‌ریزان و محققین امکانات قابل توجهی در ابداع سیستم‌های طبقه‌بندی بر اساس نوع رویشگاه جنگلی به وجود آورده‌اند. امتیاز به کارگیری گونه‌های علفی به عنوان معرف در تعیین کیفیت توده‌های جنگلی در اروپا توسط برآون - بلانکه (۱۹۳۲) و النبرگ (۱۹۵۴، ۱۹۹۲)، مورد توجه و مطالعه قرار گرفته است. این روش در کشور بلژیک توسط روجیستر (۱۹۷۸، ۱۹۸۵)، و همچنین نوآرفالیز (۱۹۸۴) جهت ارزیابی توان اکوسیستم‌های جنگلی در فعالیت‌های جنگل‌شناسی، جنگلداری و جنگل کاری به کار گرفته شد.

اغلب گیاه شناسان در مطالعه جوامع گیاهی، فقط عناصر رویشی را تجزیه تحلیل می‌کنند. نمای ترکیب رستنی‌های گیاهی به عنوان پایه و اساس جامعه شناسی مدنظر قرار می‌کشد. تنها مزیت استفاده از این روش، امکان مطالعه جوامع گیاهی در مقیاس وسیع می‌باشد (کراگ، ۱۹۶۲). یکی از مشکلات این روش، این است که در مناطق نسبتاً وسیع، گونه‌های مهم مدنظر قرار نمی‌گیرند (کوچلر، ۱۹۶۷). طبقه‌بندی رویشگاه‌ها به عنوان معیاری از کیفیت اکوسیستم‌های جنگلی (رستنی‌ها و رویشگاه‌ها)، اولین بار توسط دوبنمایر (۱۹۵۲) ارائه شد. طبقه‌بندی رویشگاه‌ها، توان و قابلیت‌های استعداد زمین را به تصویر می‌کشد که در کاربری و ارزیابی مورد استفاده واقع می‌شوند (پفیستر و آرنو، ۱۹۸۰).

جنگل‌ها پس از یک دوره طولانی تحول در اروپا وارد

زبان گنجشک اختلاف قابل ملاحظه‌ای دارند. توده راش - بلوط تاحدی پوشیده از گونه‌های اسیدپسند می‌باشد. اشکوب درختچه‌ای (مغلوب) در این توده با گونه‌های *Sorbus* پوشانده *Corylus avellana* و *aucuparia* همچنین *Rubus fruticosus*, *Pteridium aquilinum* و *Dicranella heteromella* همچنین گونه‌های خزه‌ای *Polytrichum formosum* تشکیل یافته‌اند. اشکوب درختچه ای در توده زبان گنجشک با تراکم نسبتاً زیاد از گونه‌های *Acer pseudoplatanus* و *Corylus avellana* گونه‌های علفی مزوپیل نظیر *Anemone nemorosa* و *Oxalis acetosella* *Lamium galeobdolon* با گونه‌های رطوبت دوست، مثل *Ranunculus ficaria* *Fissidens taxifolium* و *Eurynchium praelongum* پوشانده شده است.

بررسی رستنی‌های گیاهی

جهت مطالعه رستنی‌های گیاهی ۱۶۹ نمونه مربعی دائمی (۱۰×۱۰ متر) و همچنین به شعاع ۱/۱ متر کرت‌های کوچک دایره‌ای از مرکز هر نمونه مربعی، به منظور بررسی گونه‌های خزه‌ای با در نظر گرفتن حداقل سطح نمونه (دومبویس و النبرک، ۱۹۷۴) انتخاب شدند. مطالعات جامعه شناسی گیاهی بر اساس گونه‌های خزه‌ای، علفی (بهاره و تابستانه) و نونهالهای درختی و درختچه‌ای به مدت یکسال با استفاده از روش ترکیبی برآون - بلانکه (۱۹۲۲)، انجام شد. اطلاعات برداشت شده زمینی، وارد جداول مجزا و سپس فهرست‌بندی شدند. اسمی گونه‌ها و قطعات نمونه پس از کد گذاری جهت هماهنگی وارد برنامه Compose (موهلر، ۱۹۸۷) گردید. نتایج حاصل جهت گروه‌بندی عناصر رویشی و مطالعات جامعه شناسی گیاهی و همچنین استخراج جداول تطبیقی، وارد برنامه TWINSPAN (هیل، ۱۹۷۹) گردید. مطالعه رستنی‌های گیاهی در رویشگاه‌های طبیعی بر اساس تجزیه و تحلیل نمای ترکیب رستنی‌ها با استفاده از جداول مقایسه‌ای به عنوان روش دستی دومبویس - النبرک (۱۹۷۴) شناخته شده

فراآنی گونه‌های گیاهی در مناطق مختلف رویشی با تغییرات عوامل یاد شده می‌باشد. معیارهای شاخص به طور موضوعی بر اساس مدت طولانی از مشاهدات و آزمایش‌های اکولوژیک توسط النبرک تعیین شده‌اند. این شاخص‌ها در تخمین سریع فاکتورهای اکولوژیک در تشریح جوامع گیاهی بر اساس لیست عناصر رویشی موجود در هر طرح مطالعاتی، کاربری مفیدی دارند. اگر چه این شاخص‌ها نبایستی جایگزین اندازه‌گیری آزمایشگاهی شوند، اما می‌توانند به عنوان عوامل موثری در تعیین استراتژی نمونه برداری کارساز باشند.

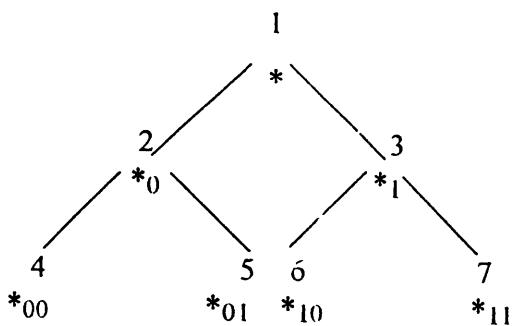
مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه بخشی از جنگل تحقیقاتی دانشگاه دولتی گنت کشور بلژیک بود. سابقه تاریخی نشان می‌دهد که در طی سالهای جنگ جهانی اول (۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸)، توده‌های جنگی به جز چند پایه مادری، تقریباً از بین رفته بود که بعد از پایان جنگ تلاش‌های زیادی در جهت احیای آن انجام پذیرفت (لوست و همکاران، ۱۹۸۸). شرایط خاک و رستنی‌های گیاهی در بالاترین و پایین‌ترین قسمت جنگل اختلاف قابل ملاحظه‌ای دارد در یک نگاه اجمالی، دو تیپ جنگلی بلوط - راش و زبان گنجشک قابل تشخیص است (زاهدی، ۱۹۸۸). بررسی و مطالعات ژئومرفولوژیکی در این ناحیه نشان می‌دهد که غالب نقاط از مواد دوران چهارم توسعه یافته‌اند (ڈاکوبس و همکاران، ۱۹۹۴). طبق مطالعات انجام شده در منطقه مورد تحقیق، مواد دوران سوم زمین شناسی (Palaeogene)، بر روی لایه‌های سطحی خاک در توده بلوط - راش، به راحتی قابل تشخیص می‌باشد. لایه چهارم زمین شناسی در این توده بسیار کم عمق و با بافت لومی شنی روی ترکیبی از تشکیلات غیر قابل نفوذ رس و شن دوران سوم قرار گرفته است. توده زبان گنجشک بر روی رسوبات آبرفتی بسیار عمیق تشکیلات دوران چهارم زمین شناسی با بافت لومی قرار دارد، جائی که لایه غیر قابل نفوذ متوقف و مواد دوران سوم، حداقل در کمتر از ۴ متر دیده نمی‌شوند (زاهدی، ۱۹۹۸).

رستنی‌های گیاهی کف جنگل در دو توده راش - بلوط و

نمونه ها در می آید.

شکل ۱- نمایشی از روش طبقه بندی با استفاده از TWINSPAN به منظور مطالعه شباهت های اکولوژیک بین عناصر رویشی، سه مدل ریاضی که توسط دانشمندان جامعه شناس کیا هی پیشنهاد شده بود، مورد استفاده قرار گرفت. اولین مدل توسط جاکارد (۱۹۲۸) و بر اساس حضور و غیاب و همچنین گونه های مشترک بین دو ناحیه و یا دو گروه کیا هی، به صورت فرمول زیر ارائه شده است.

$$S_i = \frac{C}{A+B+C}$$

در این فرمول C تعداد گونه های مشترک بین دو گروه یا جامعه کیا هی و A تعداد گونه های منفرد در یک گروه و B تعداد گونه های منفرد در گروه دیگر می باشد.

دومین مدل ریاضی مورد استفاده در این تحقیق که به میانگین مقادیر شاخص های محیطی معروف است، توسط روجیستر (۱۹۹۲) و النبرگ (۱۹۷۸) پیشنهاد شده است. در این مدل، شاخص های مقادیر النبرگ در خصوص رطوبت خاک (F)، اسیدیته خاک (R)، ضریب نیترات سازی (N) و همچنین کیفیت نور در جنگل (L) جهت تخمین شرایط خاکی اکوسیستم جنگلی مورد مطالعه قرار

TWINSPAN (Two Way INdicator SPecies ANalysis)-۱ تجزیه و تحلیل دو طرفه گونه ها بر اساس برنامه رایانه ای فرتزن که به وسیله هیل و همکارانش طراحی شد. این برنامه جهت مطالعه فاکتورهای اکولوژیک و گونه ها که نتایج آن به صورت جدول دو طرفه ای از گونه و نمونه ها نشان داده می شود به کار می رود.

۲- Pseudospecies

۳- Decimal

۴- Binary

است. در سالهای ۱۹۷۹ تا ۱۹۷۵ هیل و همکارانش، روش دستی النبرگ را با استفاده از روش های آماری (Hierarchical clustering analysis)، به صورت تجزیه و تحلیل خوش های دو طرفه اصلاح نمودند و بعد ها با پیشرفت در برنامه های رایانه ای، این روش با نام TWINSPAN^(۱) ارائه شد.

ایده اصلی TWINSPAN بر اساس نظریه اولیه جامعه شناسی گیاهی استوار است که هر گروه از نمونه ها توسط گروهی از گونه های تفریقی مشخص می شوند. این گونه ها در یک جهت جدول دو طرفه قرار می کیرند. گونه های تفریقی اساساً ماهیت کمی دارند، اما معیارهای کیفی به طور موثری در تشریح آنها به کار گرفته می شوند (هیل و همکاران، ۱۹۷۵). معادل کمی از فراوانی گونه ها به نام شبکه گونه تعريف می شود. فراوانی گونه ها با یک یا چند شبکه گونه جایگزین می شود. اساس طبقه بندی با استفاده از تجزیه و تحلیل Zir می باشد.

۱- طبقه بندی نمونه ها به شکل تقسیم متوالی، ابتدا به صورت زیر گروه ۲ و سپس به ۱۶، ۸، ۴ و غیره. هر گروه توسط دو عدد نمایش داده می شود، یکی از آنها بر مبنای ددهی (۳) و دیگری در مبنای دودوئی (۴). اگر در سلسله مراتب زیر به جای علامت * عدد ۱ جایگزین شود، دو مبنای عددی قابل تشخیص خواهد بود. بنابراین ۱۰ نمایانگر ۲ در کد دودوئی بوده و ۱۰۰ و ۱۱۱ به ترتیب اعداد ۴ و ۷ را نشان می دهند (شکل ۱).

۲- تبدیل و طبقه بندی قطعات نمونه ها در یک دسته.

۳- شناسایی و گروه بندی قطعات نمونه مختلف و دسته بندی آنها با در نظر گرفتن گونه های مشترک در نمونه ها، به طور مثال گروه n به دو گروه $2n$ (گروه منفی یا دست چپ) و گروه $2n+1$ (گروه مثبت یا دست راست) تقسیم می شوند. تفسیر نمایش کد دودوئی در هر خوش، آسان تر از کد ده دهی می باشد.

۴- طبقه بندی گونه های کیا هی همانند سیستم طبقه بندی نمونه ها می باشد، اما با این اختلاف که گونه ها به عنوان نشانه هایی از قطعات نمونه منظور می شوند.

۵- نتایج به صورت یک جدول دو طرفه از گونه ها و

در جایی که دو گروه رستنی مورد مقایسه، همگن بوده و شباهت‌های اکولوژیک نزدیکی داشته باشند، مقدار این ضریب به سمت صفر میل می‌نماید و نشان دهنده نزدیکی اکولوژیک بسیار بالا مابین دو گروه می‌باشد (مادلین و همکاران، ۱۹۹۴؛ روجیستر، ۱۹۷۸).

نتایج

تجزیه و تحلیل خوش‌ای متوالی از رستنی‌های گیاهی، حاصل از نتایج TWINSPAN در جداول شماره ۱ و ۲ نشان داده شده‌اند. در این بررسی، تقسیم‌بندی عناصر رویشی از مجموع ۱۶۹ نمونه ثابت در هفت مرحله، در شکل ۲ نمایش داده شده است. گونه‌های معرف (۲) در هر شاخه از هر تقسیم‌بندی نمایانگر کم شدن فراوانی دسته‌های مهم هستند. اعداد داخل پرانتز در هر شاخه، حضور گونه‌ها را در قسمت راست و چپ هر تقسیم‌بندی نشان می‌دهند. گونه‌های معرف علفی در اولین تقسیم‌بندی در قسمت چپ نمودار شامل *Anemone* و *Lamium galeodolon* و *nemorosa* و *Eurynchium praelongum* و *Fissidens taxifolium* می‌باشند. در قسمت راست این دیاگرام، تنها گونه خزه‌ای به نام *Brachythecium rutabulum* به عنوان گونه معرف شناخته می‌شود. عناصر رویشی معرف در دومین تقسیم‌بندی در قسمت چپ نمودار (گروه ۱۰ با ۸۱ نمونه) شامل *Ranunculus ficaria* گونه‌های شاخصی مانند *Urtica dioica*، *Aegopodium podagraria* می‌باشد که همگی نمایانگر شرایط رویشی غنی در توده‌های مزو菲尔 هستند. سومین تقسیم‌بندی (گروه ۱۱ با ۸۸ نمونه) با تنها گونه خزه‌ای *Polytrichum formosum* که معرف رویشگاه‌هایی با خاک‌های اسیدی هستند، مشخص می‌شود (النبرگ، ۱۹۹۲). در چهارمین تقسیم‌بندی از مجموع ۲۸ نمونه در سمت چپ نمودار، عناصر رویشی نظیر *Ranunculus* و *Urtica dioica*, *Stachys sylvatica* در گروه ۱۰۰ به عنوان گونه‌های معرف نشان داده

گرفت. مقادیر میانگین معرف‌های محیطی (L, N, R, F) با در نظر گرفتن پوشش عناصر رویشی در هر نمونه و همچنین گروه‌های گیاهی حاصل از نتایج TWINSPAN، به صورت فرمول زیر محاسبه گردید.

$$Bc_i = \frac{\sum_{j=1}^n (A_{ij})}{n} \times 100$$

در این فرمول Bc_i میانگین درصد پوشش گونه i در نمونه‌ها یا گروه‌های مشاهده شده، A_{ij} نمایانگر درصد پوشش گونه i در نمونه j و همچنین n تعداد نمونه‌ها در گروه‌های مشاهده شده می‌باشد.

$$mF = \frac{\sum_{i=1}^n (Bc_i \times F_i)}{\sum_{i=1}^n (Bc_i)}, mN = \frac{\sum_{i=1}^n (Bc_i \times N_i)}{\sum_{i=1}^n (Bc_i)}$$

$$mR = \frac{\sum_{i=1}^n (Bc_i \times R_i)}{\sum_{i=1}^n (Bc_i)} \quad \& \quad mL = \frac{\sum_{i=1}^n (Bc_i \times L_i)}{\sum_{i=1}^n (Bc_i)}$$

مقادیر R, N, F و L برای هر گونه از جدول النبرگ استخراج شده است. (۱۹۹۲)

مدل ریاضی دیگر مورد استفاده در این تحقیق، ضریب نزدیکی اکولوژیک (۱) EAC است که توسط روجیستر (۱۹۷۸) پیشنهاد گردیده است. این روش بر اساس محاسبه میانگین شاخص عوامل محیطی استوار است. او مدعی است که تخمین میانگین عوامل N, F و R در هر توده جنگلی این امکان را به وجود می‌آورد که بین جوامع گیاهی بر اساس خصوصیات مشترک نمای ترکیب رستنی‌ها و عوامل خاکی، مقایسه‌ای داشته باشیم. ضریب نزدیکی اکولوژیک بین گروه‌ها و یا جوامع گیاهی با استفاده از فرمول زیر محاسبه می‌شود.

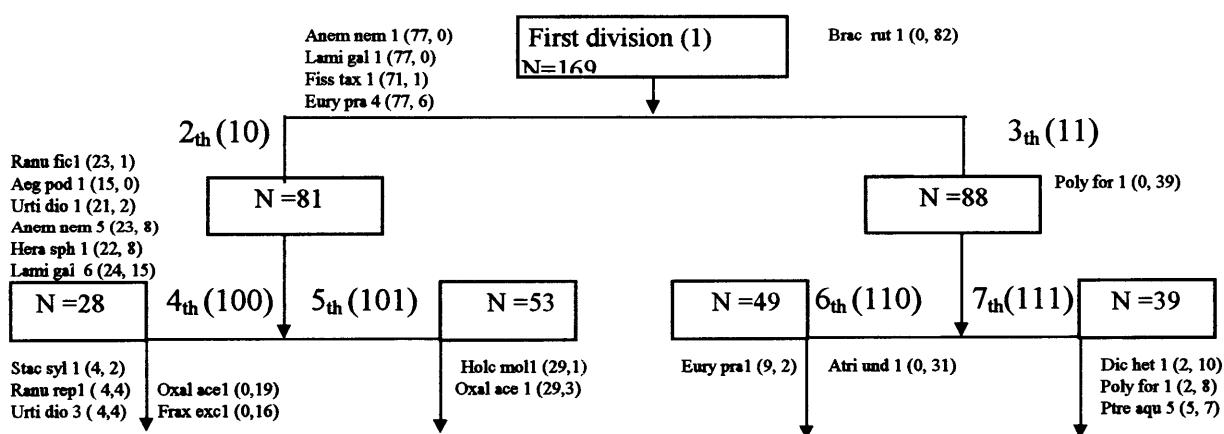
$$EAC_{nm} = \sqrt{(mF_n - mF_m)^2 + (mR_n - mR_m)^2 + (mN_n - mN_m)^2}$$

۱- Ecological Affinity Coefficient

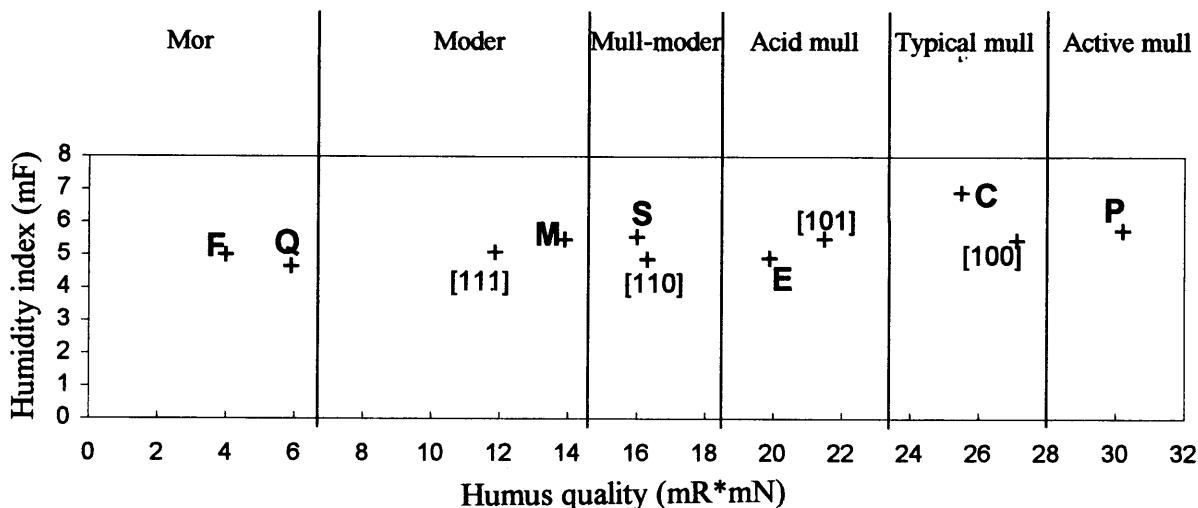
۲- Indicator Species

خرهای در دو سمت متفاوت از ششمین تقسیم بندی، مانند *Atrichum undulatum* و *Eurynchium praelongum* به عنوان گونه‌های معرف در شرایطی با کیفیت هوموس مودر قرار دارند. آخرین تقسیم بندی با ۴۹ نمونه (گروه ۱۱۱)، گونه‌های اسید پسند نظیر *Polytrichum formosum* *Dicranella heteromella* و *Pteridium aquilinum* به عنوان معرفهای شرایط رویشگاهی با تیپ هوموس مور - مودر می‌باشدند (النبرگ، ۱۹۹۲).

می‌شوند. جهت راست این تقسیم بندی با گونه‌های معرف *Fraxinus excelsior* و *Oxalis acetosella* مشخص می‌شود که نمایانگر شرایط رویشگاهی غنی تا متوسط با خاک نسبتاً اسیدی متعادل می‌باشد. پنجمین تقسیم بندی (گروه ۱۰۱) با تعداد ۵۳ نمونه شامل گونه‌های *Oxalis acetosella*, *Holcus mollis* که در سمت راست این خوشة قرار می‌گیرند، معرف رویشگاهی با خصوصیات هوموس مول اسیدی می‌باشد (النبرگ، ۱۹۹۲). ششمین و هفتمین خوشه‌ها، انشعابی از سومین تقسیم بندی با خصوصیات بسیار متفاوت از خوشه‌های قبلی از حیث نوع هوموس می‌باشد. دو گونه

شکل ۲- دیاگرام طبقه بندی داده های رستنی های گیاهی با استفاده از آنالیز TWINSPLAN. عدد بعد از اسم ای گونه ها، مقادیر فراوانی هر گونه در هر تقسیم بندی را نشان می دهد. اعداد داخل پرانتز نمایانگر حضور شبیه گونه (Pseudospecies) به ترتیب در قسمت چپ و راست خوشه ها هستند.

شکل ۳- اکوگرام کیفیت تیپ هوموس و موقعیت چهارگروه گیاهی (۱۱۱، ۱۰۱، ۱۰۰ و ۱۱۰) در مقایسه با هفت جامعه رستنی های شمال بلژیک (C: *Carici-remota Fraxinetum*, E: *Endymio Carpinetum*, F: *Fago Quercetum*, M: *Milio Fagetum*, P: *Primulo Carpinetum*, Q: *Querco Betuletum*, S: *Stellario Carpinetum*)

جدول ۱- طبقه بندی لایه های علوفی، خزه ای و نو نهال های درختی و درختچه ای با استفاده از TWINSPAN

جدول ۲- طبقه‌بندی لایه‌ای علوفی، خزه‌ای و نونهال‌های درختی و درختچه‌ای با استفاده از TWINSPLAN

۱۹۸۲). با علم به این موضوع، گاه تفسیر اکولوژیک دو گروه بسیار نزدیک به هم که شباهت‌های ساختاری مشترکی دارند، نیاز به بررسی دقیق‌تر از طریق مطالعه خواص نوع هوموس دارد.

بررسی ضریب شباهت ما بین گروه‌های گیاهی

در تحقیق حاضر شباهت‌های اکولوژیک بین گروه‌های گیاهی با استفاده از سه روش مورد بررسی قرار گرفت. در اولین روش (روش جاکارد)، ضریب شباهت اکولوژیک ما بین گروه‌های طبقه‌بندی شده حاصل از نتایج TWINSPAN نشان داد که این ضریب بین گروه‌های ۱۰۰ و ۱۰۱ و همچنین گروه‌های ۱۱۰ و ۱۱۱ به ترتیب ۷۰٪ و ۸۱٪ محاسبه گردیده است. بر عکس، این ضریب بین گروه‌های ۱۰۰ و ۱۱۰ و همچنین ۱۰۱ و ۱۱۱ به ترتیب ۲۶٪ و ۲۲٪ تخمین زده شد که نشانگر ناپیوستگی بین دو گروه یاد شده می‌باشد (جدول ۴).

دومین روش مورد استفاده در این تحقیق، تعیین مقادیر میانگین شاخص بوده است. نتایج حاصل از مقادیر میانگین شاخص التبرگ در چهار گروه رستنی‌های گیاهی با استفاده از تجزیه و تحلیل ANOVA و مقایسه میانگین چند متغیره (آزمون توکی)، اختلاف معنی داری در ارتباط با میانگین شاخص نور (mL) در میان چهار گروه نشان نداد. اما مقادیر شاخص جهت mF، mN و mR در بین هر چهار گروه گیاهی اختلاف معنی داری را نشان داده است (جدول ۵). بین گروه‌های ۱۰۰ و ۱۱۱ در ارتباط با شاخص اسیدیته اختلاف فاحشی وجود دارد. این دو گروه در میزان بردباری به فاکتور اسیدیته، در معیار حداقل و حداکثر قرار دارند.

میانگین ظرفیت رطوبتی و همچنین ضریب ازت دوستی بین دو گروه ۱۰۰ و ۱۱۱ اختلاف معنی داری نشان داده است. گروه ۱۰۰ با گونه‌های ازت دوست به محیط‌هایی با ظرفیت رطوبتی بیشتر و نفوذ نور کمتر تمایل دارد، در حالی که گروه ۱۱۱ دارای عناصر رویشی است که به شرایط حداقل از حیث رطوبت و حداکثر نور نسبت به گروه قبلی تمایل نشان می‌دهند. مقایسه میانگین چند متغیره از شاخص‌های یاد شده بین چهار گروه گیاهی با استفاده از آزمون توکی در جداول ۶، ۷ و ۸ نشان داده شده است. ظرفیت رطوبتی بین دو گروه مجاور

بحث و نتیجه گیری

تفسیر اکولوژیکی طبقه‌بندی رستنی‌ها

عموماً تجزیه و تحلیل خوش‌های متوالی رستنی‌ها در این تحقیق جهت نیل به تعریفی دقیق‌تر از شرایط محیطی اکوسیستم جنگلی بوده است که این هدف با شکل طبقه‌بندی TWINSPAN ساده جوامع گیاهی میسر نمی‌باشد. نتایج به طور معمول بیش از یک گونه شاخص را معرفی می‌کند، بنابراین استفاده از این روش، احتمال اشتباہ در طبقه‌بندی را کم می‌کند. نتایج حاصل از این تجزیه و تحلیل به طور خلاصه در جدول ۳ نشان داده شده است.

تفییرات در ساختار عناصر رویشی حاصل از اولین تقسیم‌بندی با مقدار ایگن ۰/۵۲ نمایانگر شرایطی است که جهت این تغییرات در میزان اسیدیته خاک در دو طرف متفاوت اولین محور قرار دارد. بنابراین به نظر می‌رسد که شاخه اصلی داده‌های رستنی‌های گیاهی، منعکس کننده یک ناپیوستگی مشخص می‌باشد که فقط تعداد گونه‌های خیلی کمی وجود دارد که در دو شرایط متفاوت رویشی مشترک هستند. محور اصلی تغییرات رستنی‌ها با تغییرات حاصل‌خیزی خاک جنگلی توأم است و در هر دو شرایط (حداقل و حداکثر)، در گروه ۱۰۰ با گونه‌های معرف ازت دوست (رویشگاه غنی) و در گروه ۱۱ با گونه‌های اسید دوست (رویشگاه متوسط) مشخص می‌شوند. گروه‌های ۱۰۰ و ۱۰۱ شامل عناصر رویشی با شرایط رویشگاهی غنی تا متوسط می‌باشند که با مقدار ایگن ۰/۱۶ و ۰/۱۸۵، نشان دهنده شباهت‌های اکولوژیک نزدیک به هم می‌باشد. گروه‌های ۱۱۰ و ۱۱۱ با گونه‌های اسید دوست معرف رویشگاه نسبتاً ضعیفتر در مقایسه با گروه‌های قبلی می‌باشند. مقدار ایگن در این گروه‌ها به ترتیب ۰/۲۲ و ۰/۰۱، نشان دهنده تغییرات بیشتر در بین این دو گروه می‌باشد. بنابراین حاصل نتایج TWINSPAN، چهار گروه رستنی بوده است که در تجزیه و تحلیل، شباهت‌های اکولوژیک بین گروه‌ها و همچنین ارتباط آنها با نوع هوموس مورد مطالعه قرار گرفت. بی‌شک هیچ روش طبقه‌بندی عاری از خطای نمی‌باشد، بنابراین در برنامه‌های طبقه‌بندی همیشه احتمال اشتباهات تراکمی در روش‌های خوش‌های وجود دارد (گوش،

جدول ۳- گونه های معرف در گروه های مجزا، حاصل از نتایج TWINSPAN. مقادیر ایگن از اولین تا آخرین تقسیم بندی به ترتیب ۵۴، ۱۸۵، ۰، ۲۷۴، ۰، ۱۰، ۰ و ۱۸۵، ۰، ۲۲، ۰ و ۱۶، ۰ می باشند.

تکرار	گروه	پوشش	تکرار	گروه	پوشش	راست	
						تقسیم بندی (منفی)	(ثبت)
اولین	<i>Anem nem</i>	۰/۵%	-۷۷°	<i>Brac rut</i>	۰/۵%	+۸۲°	
تعداد (۱۶۹)	<i>Lami gal</i>	۰/۵%	-۷۷°	-	-	-	
-	<i>Fiss tax</i>	۰/۵%	-۷۱°+۱	-	-	-	
	<i>Eury pra</i>	۱۸/۷۵%	-۷۷°+۶	-	-	-	
دومین	<i>Ranu fic</i>	۰/۵%	-۲۳°+۱	-	-	-	
تعداد (۸۱)	<i>Aego pod</i>	۰/۵%	-۱۵°	-	-	-	
	<i>Urti dio</i>	۰/۵%	-۲۱°+۲	-	-	-	
	<i>Anem nom</i>	۱۸/۷۵%	-۲۳°+۸	-	-	-	
	<i>Hera sph</i>	۰/۵%	-۲۲°+۸	-	-	-	
سومین	-	-	-	<i>Poly for</i>	۰/۵%	+۳۶°	
تعداد (۸۸)							
چهارمین	<i>Stac syl</i>	۰/۵%	-۴°+۲	<i>Oxal ace</i>	۰/۵%	+۱۹°	
تعداد (۲۸)	<i>Ranu rep</i>	۰/۵%	-۴°+۴	<i>Frax exc</i>	۰/۵%	+۱۶°	
	<i>Urti dio</i>	۲/۷۵%	-۴°+۴	-	-	-	
پنجمین	<i>Holc mol</i>	۰/۵%	-۲۹°+۱	-	-	-	
تعداد (۵۲)	<i>Oxal ace</i>	۰/۵%	-۲۹°+۳	-	-	-	
ششمین	<i>Eury pra</i>	۰/۵%	-۹°+۲	<i>Atri und</i>	۰/۵%	+۳۱°	
تعداد (۴۹)							
هفتمین	-	-	-	<i>Dic het</i>	۰/۵%		
تعداد (۳۹)	-	-	-	<i>Poly for</i>	۰/۵%	-۲°+۸	
	-	-	-	<i>Pter aqu</i>	۱۸/۷۵%	-۵°+۷	
	-	-	-	<i>Pter aqu</i>	۱۸/۷۵%	-۵°+۷	

جدول ۴- ضریب شباهت اکولوژیک بر اساس تعریف جاکارد (۱۹۲۸) بین چهار گروه گیاهی

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)
گروه (۱۰۰)	-	%۷۰	%۲۶	%۲۲
گروه (۱۰۱)	-	-	%۳۹	%۳۰
گروه (۱۱۰)	-	-	-	%۸۱
گروه (۱۱۱)	-	-	-	-

توسط روجیستر (۱۹۷۸، ۱۹۸۵) پیشنهاد شد. این شاخص اولین بار به وسیله نامبرده جهت مقایسه کیفیت هوموس جنگلی در ارتباط با مهمترین جوامع گیاهی در شمال بلژیک مطالعه گردید. به طور کلی هر توده جنگلی می‌تواند با در نظر گرفتن فاکتورهای یاد شده در یک اکوگرام قرار گیرد. تحقیق حاضر با استفاده از این روش، گروههای گیاهی حاصل از نتیجه TWINSPAN را جهت تعیین کیفیت نوع هوموس جنگلی مورد مطالعه قرار داده است. ضمناً عامل ضریب ازت دوستی بر اساس تعریف نوآرفالیز (۱۹۸۴) جهت هماهنگی نوع جامعه گیاهی و اکوگرام تغییرات کیفیت هوموس، مورد استفاده قرار گرفت. بر اساس طبقه‌بندی جوامع گیاهی (نوآرفالیز، ۱۹۸۴)، چهار گروه رستنی‌های کف جنگل در اکوگرام مشخص شده‌اند (شکل ۳). گروه ۱۰۰ معرف هوموس مول تیپیک و به طور دقیق متعلق به جامعه گیاهی Carici-remotae-Fraxinetum Endymio- گروه ۱۰۱ با خصوصیات مول اسیدی در جامعه Carpinetum قرار می‌گیرند. گونه‌های گیاهی گروه ۱۱۰ با جامعه Stellario - Carpinetum و کیفیت نوع هوموس مول مودر منطبق است. گروه ۱۱۱ با خصوصیات هوموس مودر با جامعه Milio-Fagetum هماهنگی نشان می‌دهد. بنابراین می‌توان نتیجه کیری نمود که عناصر رویشی در یک جامعه گیاهی می‌توانند به عنوان معرف ارزمندی جهت کیفیت نوع هوموس اکوسیستم جنگلی باشند.

مشکلات و راه حلها

دو مشکل در طبقه‌بندی جامعه شناسی گیاهی و تشریح در ایجاد ارتباط بین رستنی‌ها و رویشگاه وجود دارد. مشکل اول به علت عدم وجود یک مرز مشخص بین جوامع، و دیگری رواج

هم (۱۰۰ و ۱۰۱) و همچنین ۱۰۰ و ۱۱۰ اختلاف معنی‌داری را نشان نمی‌دهد. نتایج این آزمون در ارتباط با ضریب ازت دوستی حاکی از تغییرات بیشتر از ظرفیت رطوبت خاک می‌باشد. بجز بین گروههای ۱۰۰ و ۱۰۱ و همچنین ۱۰۱ و ۱۱۱، تمام گروه‌ها اختلاف معنی‌داری در رابطه با ضریب ازت دوستی نشان می‌دهند (جدول ۸). شاخص اسیدیتۀ در ارتباط با آزمون توکی بین تمام گروه‌های رستنی‌ها اختلاف معنی‌داری نشان می‌دهد. به طور کلی می‌توان نتیجه گیری نمود که تغییرات اسیدیتۀ، ظرفیت رطوبتی و همچنین ضریب ازت دوستی، از مهم‌ترین عوامل تعیین کننده می‌باشد که تأثیر بسزایی در ترکیب و پراکنش عناصر رویشی در میان چهار گروه گیاهی داشته‌اند. در این ارتباط، تاثیر اسیدیتۀ خاک بیش از سایر عوامل در میان گروه‌های گیاهی بوده است.

ضریب نزدیکی اکولوژیک (EAC) بین چهار گروه گیاهی، سومین روش مورد استفاده در این تحقیق بوده است. این ضریب بین گروههای ۱۰۰ و ۱۰۱ و همچنین ۱۱۰ و ۱۱۱ به ترتیب ۰/۹۹ و ۰/۸۶٪ محاسبه شده است. EAC بین گروه‌های دورتر از هم نظیر ۱۰۰ و ۱۱۰ و همچنین ۱۰۰ و ۱۱۱، یک ناپیوستگی و ناهمگنی را نشان می‌دهد. این ضریب بین گروه‌های یاد شده به ترتیب ۰/۱۹ و ۰/۹۵٪ محاسبه گردیده است (جدول ۱۰). نتایج بررسی نزدیکی اکولوژیک بین گروه‌ها نشان می‌دهد که گروه‌های مجاور هم شرایط رویشگاهی همکنتری را از گروه‌های دورتر نشان می‌دهند.

اختلافات گروه‌های گیاهی در ارتباط با نوع هوموس

جنگل

حاصل نتیجه $mN \times mR$ و همچنین فاکتور تغییرات mF به عنوان یک شاخص در تعیین کیفیت نوع هوموس جنگل

جدول ۵- مقایسه میانگین مقادیر شاخص‌های ظرفیت رطوبت خاک (mF)، ضریب ازت دوستی (mN)، ضریب اسیدیته (mR) و ضریب نیاز نوری (mL) براساس تعریف النبرگ (۱۹۹۲) در میان چهار گروه گیاهی

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)	سطح معنی‌دار بودن
mF	۵/۴۶	۵/۵۰	۵/۲۷	۵/۰۹	۰/۰۰۱***
mN	۵/۴۸	۵/۰۱	۴/۸۰	۵/۰۸	۰/۰۰۱***
mR	۵/۶۶	۴/۷۹	۳/۵۷	۲/۷۶	۰/۰۰۱***
mL	۴/۶۱	۴/۶۳	۵/۴۶	۵/۶۴	ns ۰/۳۱

جدول ۶- مقایسه میانگین ضریب نوری (mL) بین گروه‌های گیاهی با سطح معنی‌دار بودن آن (آزمون توکی)

میانگین اختلافات

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)
گروه (۱۰۰)	-	-۰/۱۱۸ns	-۰/۷۷۰ns	-۱۶/۲۴ns
گروه (۱۰۱)	-	-	-۰/۶۵۲ns	-۱۶/۲۲ns
گروه (۱۱۰)	-	-	-	-۱۵/۵۷ns
گروه (۱۱۱)	-	-	-	-

جدول ۷- مقایسه میانگین ضریب رطوبت (mF) بین گروه‌های گیاهی با سطح معنی‌دار بودن آن (آزمون توکی)

میانگین اختلافات

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)
گروه (۱۰۰)	-	-۰/۰۱۲ns	۰/۰۷۱ns	۰/۲۷۱**
گروه (۱۰۱)	-	-	۰/۰۸۲ns	۰/۲۸۳***
گروه (۱۱۰)	-	-	-	۰/۲۰*
گروه (۱۱۱)	-	-	-	-

جدول ۸- مقایسه میانگین ضریب ازت دوستی (mN) بین گروه‌های گیاهی با سطح معنی‌دار بودن آن (آزمون توکی)

میانگین اختلافات

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)
گروه (۱۰۰)	-	-۰/۲۶۶ns	۱/۸۵۵***	۰/۶۲۷**
گروه (۱۰۱)	-	-	۱/۵۹***	۰/۳۶۱ns
گروه (۱۱۰)	-	-	-	-۱/۲۳***
گروه (۱۱۱)	-	-	-	-

جدول ۹- مقایسه میانگین ضریب اسیدیته (mR) بین گروه‌های گیاهی با سطح معنی‌دار بودن (آزمون توکی)

میانگین اختلافات

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)
گروه (۱۰۰)	-	.۰/۷۹***	.۱/۹۲***	.۲/۸۸***
گروه (۱۰۱)	-	-	.۱/۱۳***	.۲/۱***
گروه (۱۱۰)	-	-	-	.۰/۹۶***
گروه (۱۱۱)	-	-	-	-

سطح معنی‌داری: (*) $P=0.05$ و (**) $P=0.01$ و (***) $P=0.001$ و ns: (معنی‌دار نیست).

جدول ۱۰- ضریب نزدیکی اکولوژیک (EAC) بر اساس تعریف روجیستر (۱۹۸۵) در میان چهار گروه گیاهی

	گروه (۱۰۰)	گروه (۱۰۱)	گروه (۱۱۰)	گروه (۱۱۱)
گروه (۱۰۰)	-	.۰/۹۸۹	.۲/۱۸۸	.۲/۹۵۰
گروه (۱۰۱)	-	-	.۱/۲۲۰	.۲/۰۷
گروه (۱۱۰)	-	-	-	.۰/۸۵۸
گروه (۱۱۱)	-	-	-	-

(TWINSPAN) یکی از روش‌های دسته‌بندی می‌باشد. در یک بررسی تحقیقی در انتخاب بهترین روش جهت مطالعه جوامع گیاهی (کوسپیالو، ۱۹۸۵) نتیجه‌گیری شد که مزایای زیادی در به کارگیری روش‌های دسته‌بندی بر اساس طبقه‌بندی متوالی به جای طبقه‌بندی مستقیم حاصل می‌شود. در این مطالعه، متعایب و مشکلات طبقه‌بندی مستقیم عنوان شده است. یکی از مشکلات روش طبقه‌بندی مستقیم این است که فقط آنها جهت تعیین شرایط یک توده مستقل جنگلی در مورد یک یا چند فاکتور خاص از پاسخ رستنی‌ها به تغییرات محیط، مورد استفاده واقع می‌شوند. بنابراین تشریح موقعیت واقعی یک توده جنگلی مستقل، در فرآیند تغییرات محیط امکان‌پذیر نمی‌باشد.

الگوهای مکانی پیچیده در قلمرو رستنی می‌باشد. جامعه‌شناسان گیاهی، ارتباطی را بین ترکیب رستنی‌ها و شرایط رویشگاهی ایجاد نموده‌اند. آنها تلاش نموده‌اند که یک رویشگاه را از نظر همگن بودن تشریح کنند. همیشه تشخیص اجزاء یک اکوسیستم جنگلی که ناشی از عکس العمل رستنی‌های گیاهی و عواملی که باعث تغییرات نهفته در رویشگاه شده‌اند می‌باشد، آسان نیست. بنابراین نظریه استمرار و پیوستگی در ساختار رستنی‌ها، اساس تئوری روش‌های مدرن دسته‌بندی است. روش‌های دسته‌بندی و طبقه‌بندی امروزه به طور معمول به صورت جنبه‌های تکمیلی جهت تجزیه و تحلیل داده‌های گیاهی مورد استفاده واقع می‌شوند (کوش، ۱۹۸۲). بعضی از روش‌های مدرن، به طور مثال تجزیه و تحلیل دو طرفه گونه‌های معرف

منابع مورد استفاده

- 1- Braun-Blanquet, J., 1932. Plant sociology; the study of plant communities, Mc Graw-Hill, New York and London, 438 pp.
- 2- Cragg, J. B., 1962. Advances in ecological research, Academic Press, London and New York, 203pp.
- 3- Daubenmire, R. F., 1952. Forest vegetation of northern Idaho and adjacent Washington and its bearing on concepts of vegetation classification, *J. Ecology (Monographs 22)*: 301-330).
- 4- Dobois, D.M. & H. Ellenberg, 1974. Aims and methods of vegetation ecology, John Wiley and Sons, New York, London, Sydney, Toronto, 547pp.
- 5- Ellenberg, H., 1950. Undraut- Gemeinschaften als zeiger für Klima und Boden, Eugen Ulmer, Ludwigsburg, 141pp.
- 6- Ellenberg, H. 1954. Ber einige Fortscritte der Kausalen Vegetation Skunde, *Vegetatio 5-6*: 199-211.
- 7- Ellenberg, H., 1988. Vegetation Ecology of Central Europe, 4th ed. Cambridge Univ. Press, Cambridge.
- 8- Ellenberg, H., H. E. Weber, R. Dull, V. Wirth, W. Werner, & D. Paulissen, 1992. Zeigerwerte van Pflanzen in mitteleuropa, *Scripta Geobotanica 18*, Goltze, Gottingen, 258 pp.
- 9- Gaueh, H. G., 1982. Multivariate analysis in community ecology, Cambridge University Press, 298pp.
- 10- Hill, M. O., 1974. Correspondence analysis: a neglected multivariate method, *Applied Statistics*, 23:340-354.
- 11- Hill, M. O., 1979. TWINSPAN, A FORTRAN program for arranging multivariate data in an ordered two-way table by classification of individuals and attributes, Cornell University Press, 90pp.
- 12- Hill, M. O., R. G. H. Bunce & M. W. Shaw, 1975. Indicator analysis, a divisive polytheistic method of classification and its application to a survey of native pinewood in Scotland, *J. Ecology*, 63:597-613.
- 13- Jaccard, P., 1928. Die statistisch floristische methode als Grundlage der Pflanzensociologie, In Abderhaldem, *Handb. Biol. Arbeitsmeth.*, 11:165-202.
- 14- Jacobs, P., M., E. De Ceukelaire., S. Stevens & M. Verschure, 1994. Philosophy and methodology of the Tertiary formations, Northwest Flanders, Belgium, *Bull van de Belgische vereniging voor Geologie*, T. 102 (1-2): 231-241.
- 15- Kuchler, A. W., 1967. Vegetation mapping, The Ronald Press Co., New York, 472pp.
- 16- Kuusipalo, J., 1985. An ecological study of upland forest site classification in southern Finland, *Acta Forestalia Fennica* 192:1-77.
- 17- Lust, N., M. Van Miegroet, P. Roskams, K. Van Den Berghe & A. Verlinden, 1988. Model van integrall beheersplan voor het Aelmoeseneiebos te Gontrode-Landskouter, *Labratorium voor Bosbouw*. Academic press, University of Gent, Belgium, 209pp.

-
- 18- Maddelein, D., G. Sioen, J. Neirynck & B. Muys, 1994. Site classification in a mixed hardwood forest (Hallerbogs, Belgium) with a homogeneous ground vegetation dominated by *Hyacinthoides Non-Scripta*, *Silva Gandvensis* 59:15-25.
- 19- Mohler, C. L., 1987. Compose, a program for formatting and editing data matrices, *User's guide*, 58pp.
- 20- Noirfalice, A., 1984. Forest et Stations Forestieres en Belgique, Les Presses Agronomiques de Gembloux, Gembloux university press, 250pp.
- 21- Pfister, R. D. & S. F. Arno, 1980. Classifying forest habitat types based on potential climax vegetation, *Forst. Sci.*, Vol. 26, No. 1:52-70.
- 22- Remezov, N. P. & P. S. Pogrebnyak, 1969. Forest soil science, U. S. Dept. Agr., Washington D. C., University press, 261pp.
- 23- Rogister J. E., 1978. A Contribution to an ecological classification of forest plant association (in Dutch with English summary), *Werken, Reeks A* 16, 157pp.
- 24- Rogister J. E., 1985. The main forest plant association of Flanders (in Dutch with English summary), *Werken, Reeks A* 26, 106pp.
- 25- Volbuev, V. R., 1964. Ecology of soils, Translated from Russian to English, Monson-Jerusalem, 260pp.
- 26- Zahedi Amiri, GH., 1998. Relation between ground vegetation and soil characteristics in a mixed harwood stand , Ph.D. thesis, Academic Press, university of Gent, Belgium, 319pp.

Humus Type Classification on the basis of Plant Association Characteristics in a Mixed Hardwood Stand, Belgium

by

GH. Zahedi Amiri⁽¹⁾ N. Lust⁽²⁾

Abstract

The complete vegetation data set, herb, moss and seedling species, consisting 169 sample plots, were analyzed using the Braun-Blanquet combined scale and TWINSPAN classification in order to distinguish the relationship between humus type and cover vegetation in a mixed hardwood stand. The edaphical differences and vegetation composition between two stands (oak-beech and ash) were the major factors influencing the grouping produced by a TWINSPAN. The result of the classification showed that the main direction of variation in the vegetation pattern can be explained by an underlying gradient that reflects soil acidity and humus quality. It was concluded that TWINSPAN classified the vegetation data set based on ecological groups, which are well known as indicator species. The first division with the highest eigen value (0.54) serves rather well in revealing the main direction of the vegetation variation. The species of two poles of the first axis seem to reflect the soil fertility gradient.

On the basis of Ellenberg mean indicator value, it was concluded that the group (100) of the fourth division consists of rich favored species like *Urtica dioica*, *Stachys sylvatica* and *Ranunculus repens*, which is an indicator of mull humus characteristics. Whereas, the group (111) of the seventh division includes the acidophile species like *Dicranella heteromalla*, *Polytrichum formosum* and *Pteridium aquilinum*, which reflects the moder humus quality.

Similarity assessment between the TWINSPAN separated groups was examined by three methods; similarity coefficient (Jaccard, 1928), Ellenberg mean indicator value (mR, mN, mF & mL) and ecological affinity coefficient, showed a significant difference and discontinuity between groups (100) and (110) and groups (100) and (111).

On the basis of the phytosociological classification, the vegetation of group (100) had typical mull humus and the group (101) showed an acid mull type. The species of the group (110) indicated a stand with the mull - moder characteristics. The species of group (111) indicated a moder humus type. It was concluded that plant association could be a useful indicator for the humus type in a forest ecosystem or vice versa.

Keywords: TWINSPAN, Humus type, Plant sociology, Ellenberg indicator value, Indicator species, Floristic variation

1- Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran

2- Professor, State Gent University, Belgium